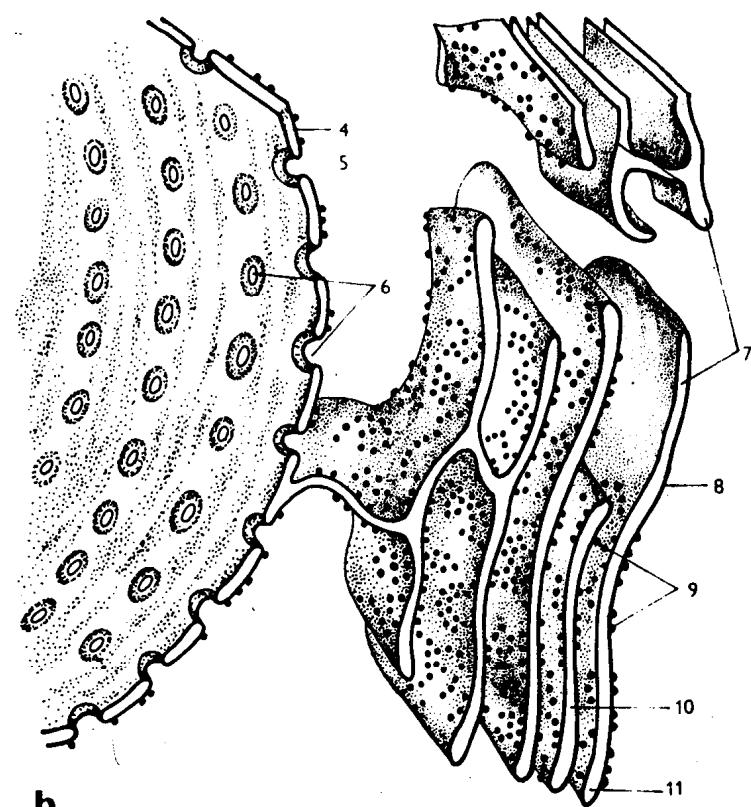

Zdroj: <http://micro.magnet.fsu.edu/cells/chloroplasts/chloroplasts.html>

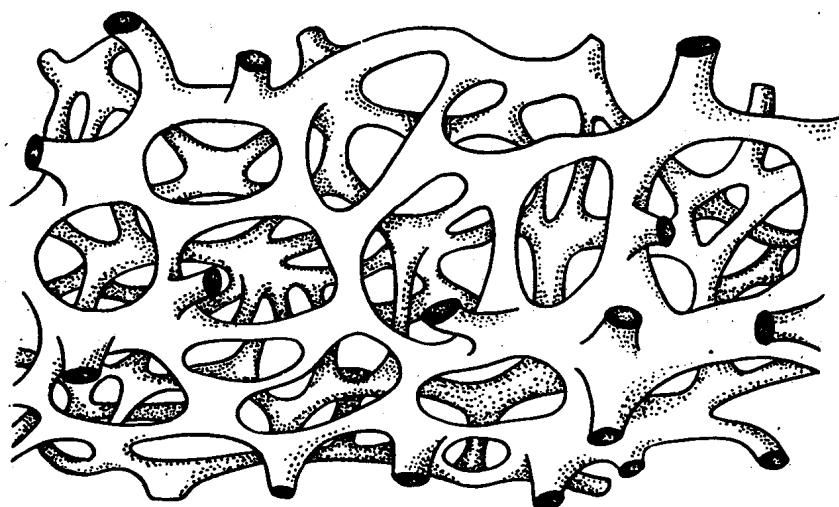
6. Stavba membránových organel

- a stavba mitochondrie;
 - b stavba endoplazmatického retikula;
 - 1 zevní mitochondriální membrána; 2 vnitřní mitochondriální membrána tvorící záhyby (cristae mitochondriales); 3 mitochondriální matrix (hmota vyplňující prostor mezi křistami; 4 blána jaderná; 5 cytoplazma; 6 jaderné póry; 7 hladké retikulum (retikulum bez ribozómů); 8 membrána endoplazmatického retikula; 9 ribozomy; 10 drsné retikulum (retikulum s ribozómy); 11 dutina retikula;
 - c hladké endoplazmatické retikulum;
 - d polyribozomy;
 - spirála představuje molekulu mRNK, která prochází mezi podjednotkami ribozómů při proteosyntéze.
- Podle různých autorů.

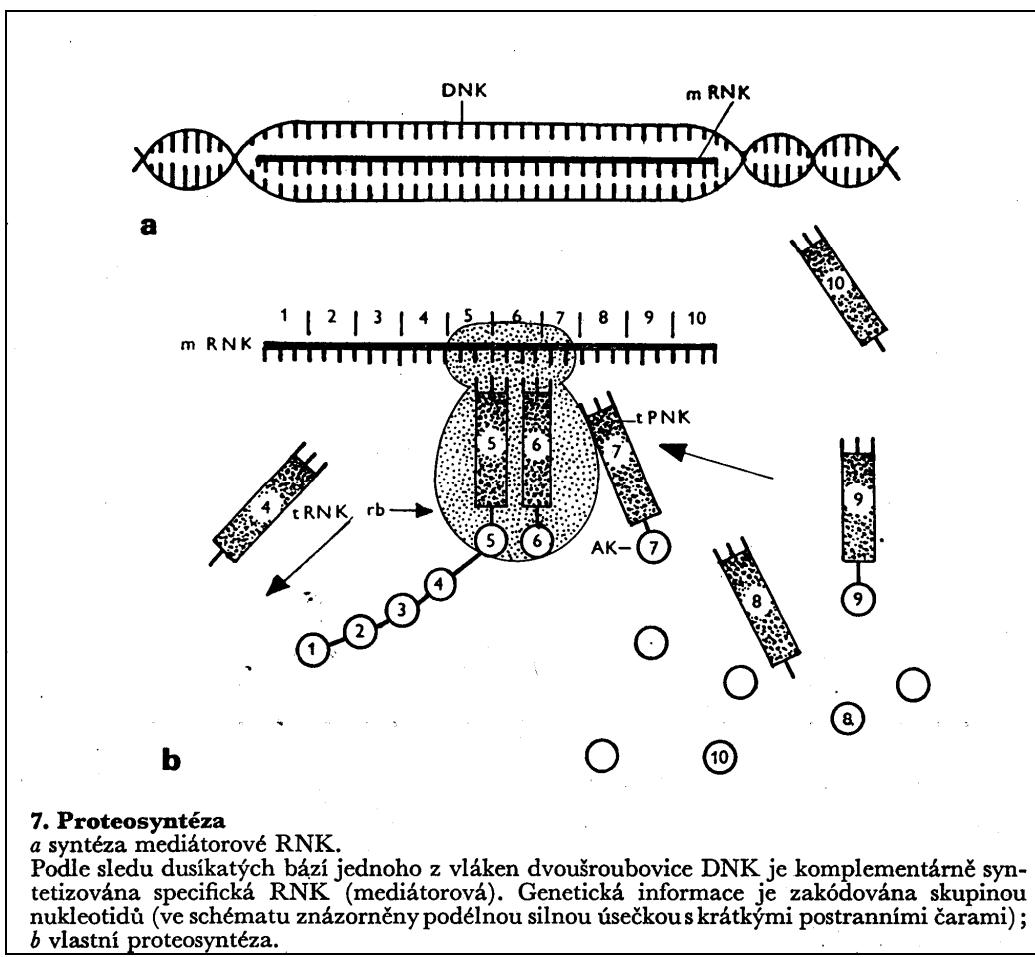
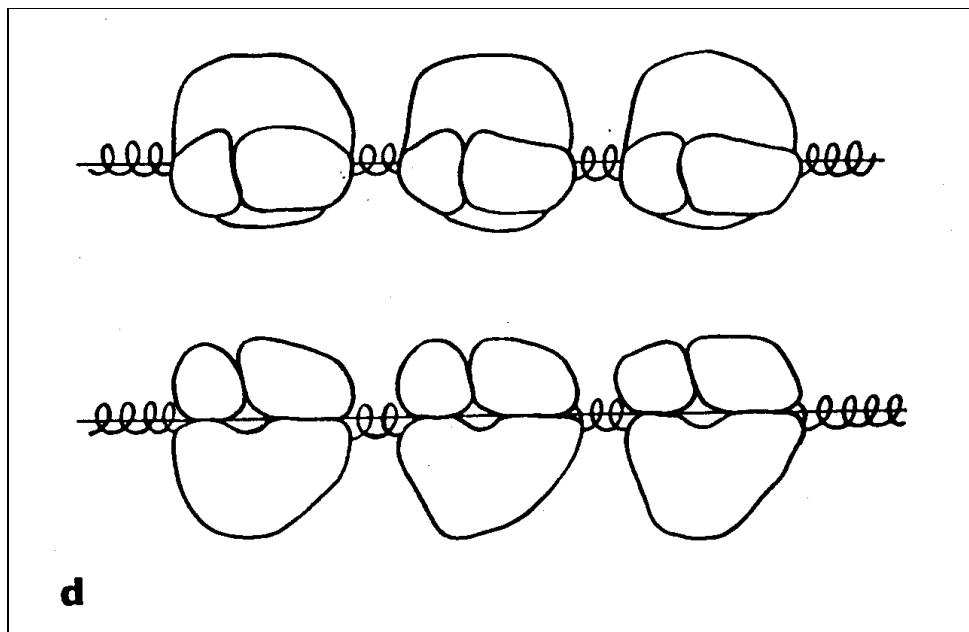

b

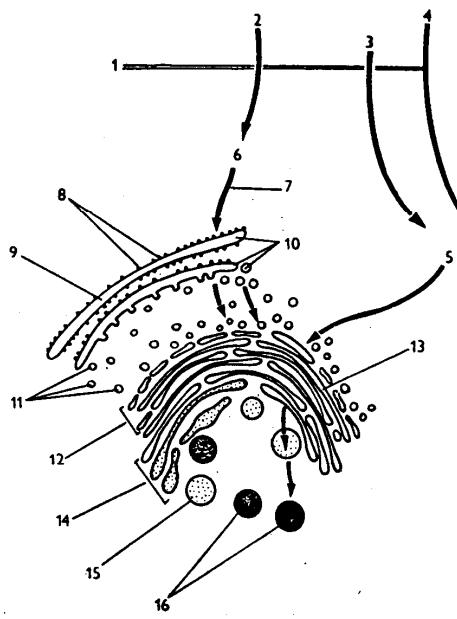

c

Zdroj: Pravda a kol., 1982

Zdroj: Pravda a kol., 1982

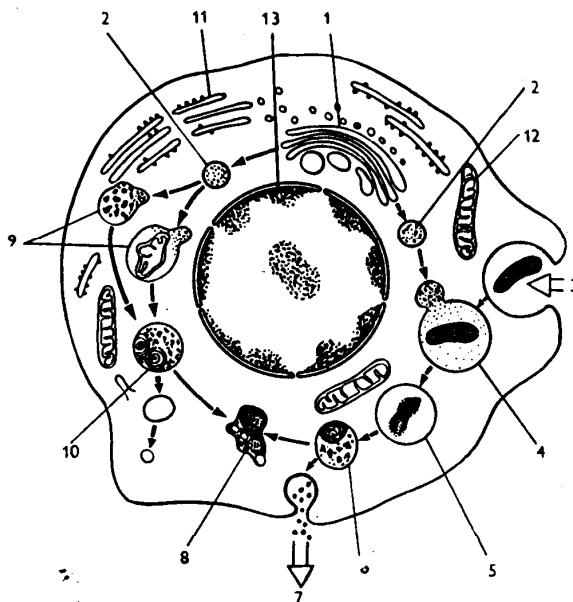

8. Stavba a funkce Golgiho aparátu (komplexu)

Cytoplazmatickou membránou (1) se dostávají do buňky aminokyseliny (2), glukosa (3) a galaktosa (4). Tyto dva monosacharidy vytvoří v cytoplazmě zásobní meziprodukty cukrů zvané hexosofosfáty (5). Stejně tak se v cytoplazmě vytvoří zásoba aminokyselin (6), které jsou přenášeny transferovou RNK (7) na ribozomy (8) drsného endoplazmatického retikula (9), kde se z nich syntetizují proteiny (10). Z endoplazmatického retikula se oddělují měchýřky (11) nesoucí proteiny; spojují se a vytvářejí cisterny konvexní strany Golgiho aparátu (12). Cisterny Golgiho aparátu váží pomocí speciálních enzymů hexosofosfáty, které se přemění v polysacharidy (13). Z konkávní strany Golgiho aparátu (14) se odštěpují sekreční měchýřky, primární lysozomy (15) a sekreční měchýřky glykoproteinů (16).

Podle Blooma a Fawcetta.

Zdroj: Pravda a kol., 1982

9. Funkce lysozómů v buňce

Pravá strana schématu znázorňuje heterofagii (rozklad mimobuněčných substrátů).

Z Golgiho aparátu (1) se oddělují primární lysozomy (2). Fagocytózou (endocytózou) buňkou pohlcená cizí těleska jako částečky potravy, baktérie aj. (3) utvoří potravní vakuolu, která se spojí s primárním lysozómem (4), a tak se přemění v lysozóm sekundární (trávicí heterofágní vakuola) (5). V něm dojde k rozštěpení potravy nebo degradaci cizích tělesek. Nestrávené zbytky (6) jsou buď odstraněny z buňky exocytózou (7), nebo se ukládají v buňce jako inkluze, zpravidla barviva (např. lipofuscin — hlavně u stárnoucích buněk) (8).

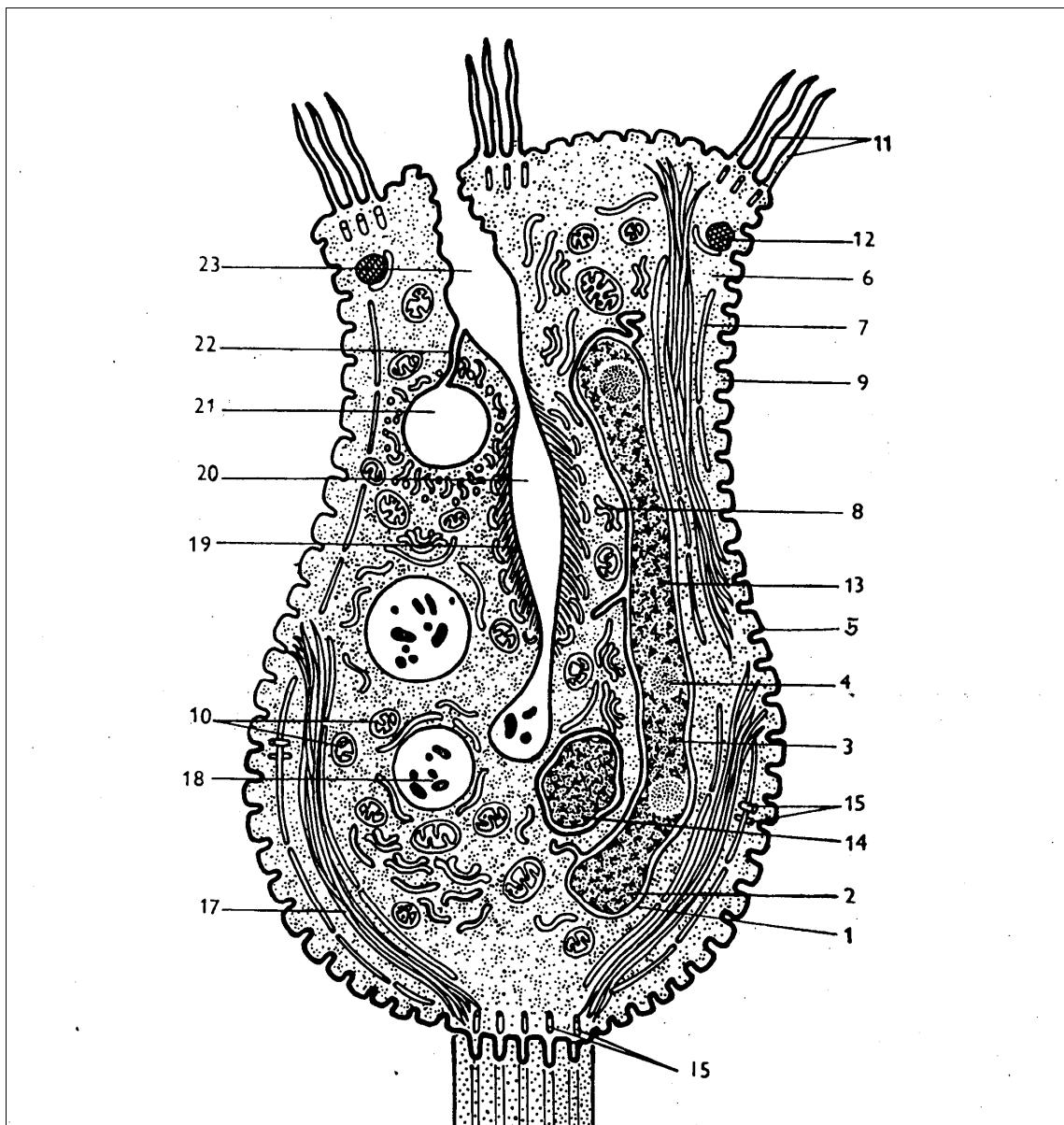
Levá strana schématu znázorňuje autofagii (rozklad nitrobuněčných substrátů).

Kolem opotřebovaných buněčných organel (např. mitochondrii, ribozómů) se vytvářejí membrány a s takto vzniklými vakuolami se spojují primární lysozomy (2). Spojením vzniknou autofágické vakuoly (cytolysozomy) (9). Nestrávené zbytky (10) zůstanou uloženy v buňce ve formě různých inkluzí, nejčastěji jako granule pigmentů (lipofuscin) (8), případně mohou být odstraněny z buňky exocytózou.

11 endoplazmatické retikulum; 12 mitochondrie; 13 jádro.

Podle Blooma a Fawcetta.

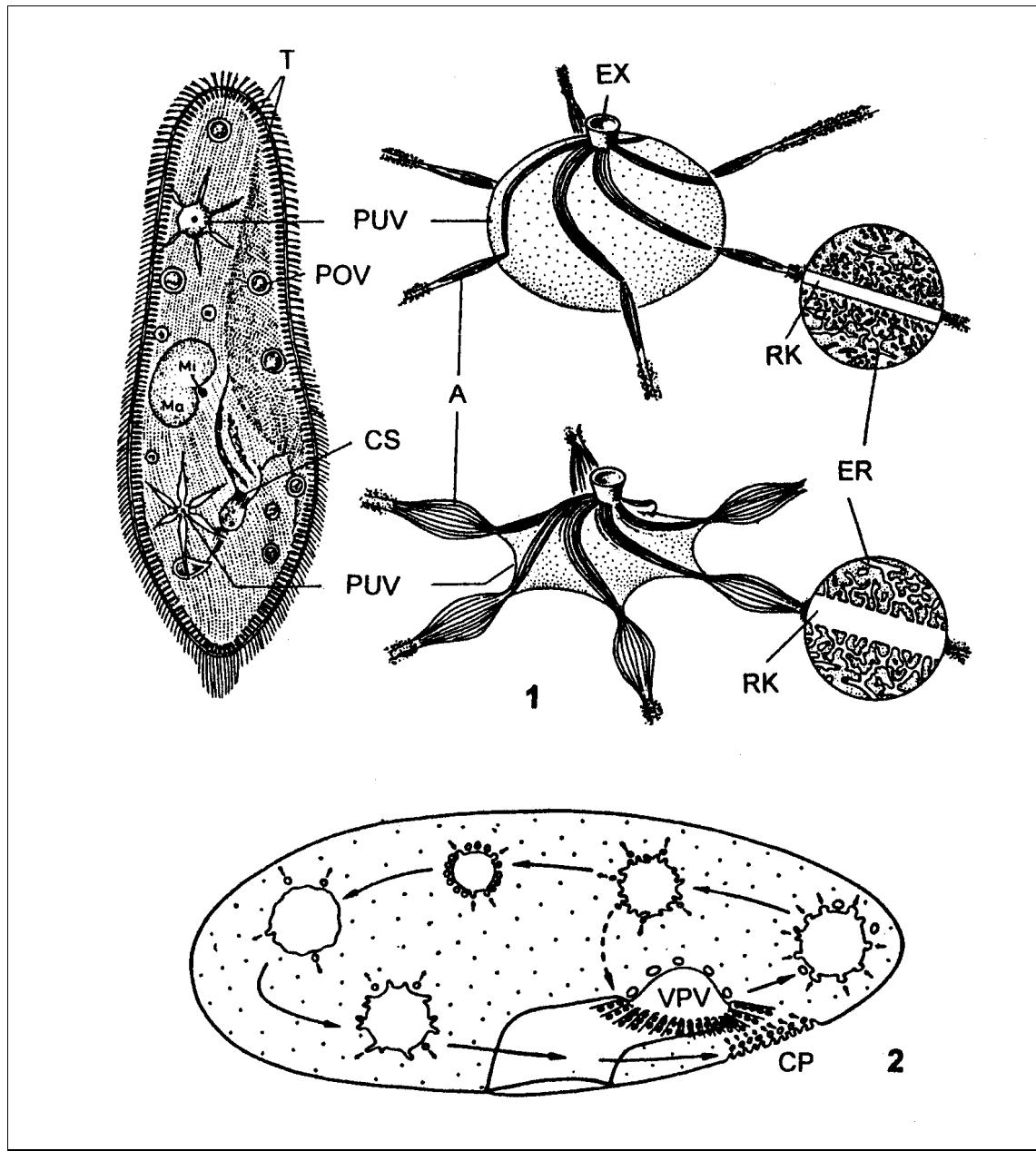
Zdroj: Pravda a kol., 1982

11. Buňka prvoka plísenky (*Epistylis* sp.)

1 blána jaderná; 2 nukleoplazma; 3 chromatin; 4 jadérko; 5 pelikula; 6 cytoplazma; 7 endoplazmatické retikulum; 8 Golgiho aparát; 9 ribozómy; 10 mitochondrie; 11 brvy; 12 myonémy okružní (průřez); 13 makronukleus; 14 mikronukleus; 15 centrioly; 16 stopka; 17 myonémy podélné; 18 trávící vakuola s částečkami potravy; 19 myonémy ve stěně buněčného hltanu; 20 buněčný hltan; 21 pulsující vakuola; 22 exkreční kanálek; 23 buněčná ústa.
Podle Faurého a Fremieta.

Zdroj: Pravda a kol., 1982

Tab. 9. Ciliophora

1. Paramecium - celkový pohled a pulsující vakuola v diastole a systole
 (A - ampuly, CS - cytostom, ER - endoplasmatické reticulum, EX - exkreční otvor, POV - potravní vakuola, PUV - pulzující vakuola, RK - radiální kanál, T - trichocysty) - na pulsujících vakuolách a jejich ampulách jsou patrné svazky mikrotubulů

2. Cyklosa potravních vakul u rodu Paramecium
 (CP - cytophyge, VPV - vznikající potravní vakuola)

Zdroj: Sedlák, 2002